

je aktovka v x obrazech bez řešení. Je to sled scén, které vesměs představují honičku nebo náhody. Úhelným kamenem a klenbou hry je Janin omyl. Posuzujeme-li jen nápad a vtipy montáže, můžeme být spokojeni, když přihlédneme k jádru zápletky, shledáme řadu trhlin. Groteskní postavy Neuvěřitelného případu jednají pak spíše neuvěřitelně a překotně než případně a podle pravdy svého uměleckého druhu.

Jana chce ze špatně adresované msty překazit (i za cenu vlastní hanby) sňatek pana Vítky. Není to od ní hezké, ale protože věc činí jen pro zábavu obecnstva, můžeme jí to prominouti. Vždyť je tak prostičká, že nerozezná dobrodince od nepřítele a ani neví, kdo hnal její statek do dražby. Kdyby byla kapánek prozíravější a méně veseloherní, snad by jí napadlo, že nález stříbrné rudy její statek zhodnotil a že může požádat o zrušení kupní smlouvy. Státní správa počítá totiž s kořistníky druhu pana Pavla a rozkázala vsunouti do všech smluv poznámku o právu „odporovati převodu pro zkrácení nad polovinu ceny obecné“.

Pan vynálezce Vítek si ve zbrklosti s Janou nezádá. Při civilním rozumu by měl přece věřit, že je snadnější vstoupiti s kteroukoli bohatou dámou do stavu manželského než vynalézati paprsky zjišťující rudná ložiska. Podobná myšlenka ho mohla posilovat při putování za kariérou i při rozmluvách s generálními i hotelovými řediteli. Záměr a logika frašek nutí však vynálezce k bezradnosti a nám se jest s touto logikou opět smířiti. — Není totiž důvodu, aby byla posuzována přísněji. Pokud však běží o morálku, má se věc ovšem jinak. Tu je třeba zdůrazniti, že mimo mstu, arivismus a netečnost opravdu (jak se teď říká) plutokratickou (Pavel se vůbec nestará o to, jak s jeho náramným majetkem nakládá makléř a z jakých to výdělků platí svou zahálku) se

nesetkáme s žádnou hodnotou, která by měla mravní přízvuk.

Treatment je postaven do naprosto jiné řady než zboží komponované na otrřískaný námět „Jak ta chudá k štěstí přišla“, ale skoro se mi zdá, že by mohl mít podtitul: Jak chudá sirota Pavla, která o věno připravena byla, a jak Jana, jejíž statek v dražbě prodán byl, skrze mstu nespravedlivou k štěstí přišly.

Z toho, co bylo řečeno, myslím plyne, že nemůžeme očekávat hru zvláště morální ani zvláště duchaplnou. Mnohem spíše vznikne z nápadu veselá, nehluboká taškařice. Bude to úspěch situační veselohry, kde se v posledních obrazech místo řešení tančí a vysvětluje. Bude to pravděpodobně svižné, nepřliš nové a nepřliš výchovné. Rozhodně to znamená dobrý obchod!